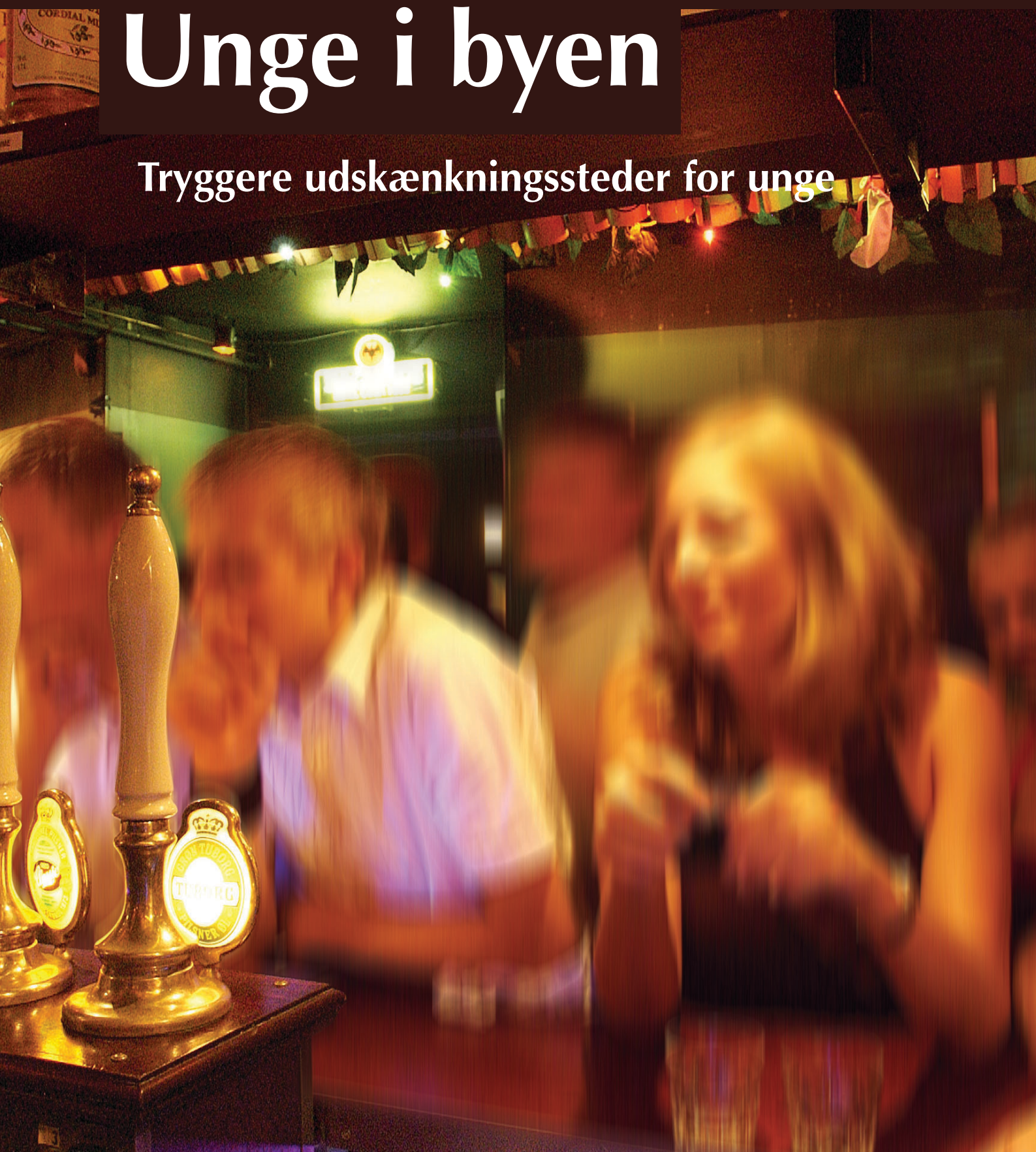

Unge i byen

Tryggere udskaenkningssteder for unge

Det Kriminalpræventive Råd

Det Kriminalpræventive Råd

Odinsvej 19, 2. sal
2650 Glostrup
Telefon 43 44 88 88
Telefax 33 43 01 39
dkr@crimprev.dk
www.crimprev.dk

Redaktion:

Birgit Sommer
Sandra Vinding
Birk Nielsen
Laila Andersen

Layout:

JP-Trykservice

Oplag:

10.000

Dkr. nr. 02-041-0094

ISBN 87-88789-50-0

Kopiering tilladt
med kildeangivelse

Tak til Buddy Holly i Roskilde,
hvor alle fotos er taget.

Tak til arbejdsgruppen
for den store indsats

August 2002

Forord

Arbejdet med den foreliggende rapport må i mange henseender ses som en udbygning af en række tanker i den rapport om ”Alkohol- og narkokontrol”, som en arbejdsgruppe nedsat af Politimesterforeningen afgav i september 1998, og som vedrørte politiets indsats på beværterområdet.

En del af de forslag, som Politimesterforeningens arbejdsgruppe fremkom med, synes nu efterhånden at have vundet gehør – men alligevel har Det Kriminalpræventive Råds arbejdsgruppe i udbygget form gentaget nogle af disse forslag i det omfang, dette har været en del af arbejdsgruppens hovedtema - hvordan der bedst skabes et tættere samarbejde mellem politiet og udskænkningstederne, således at både de ”utilpassede unge” og ”de tilpassede unge” kan gå i byen under trygge former.

Hvordan man undgår problemer ved at blande forskellige grupper af unge på diskoteker uden at diskriminere nogle grupperinger, har været et hovedproblem for arbejdsgruppen. Snart indså gruppen, at problemstillingen ikke kunne blive relevant, hvis man ikke så mere bredt på forholdene og inddrog andre af de faktorer, der spiller en rolle i det meget brede spektrum af muligheder, som er en del af de unges gå-ud-kultur. Derfor spænder arbejdsgruppens beretning meget vidt – også bredere end først forventet.

*Politimester H. J. Stæhr
Formand for arbejdsgruppen*

Rapporten er formelt et led i den tidligere regerings rapport fra november 1999 om initiativer over for utilpassede unge, som Det Kriminalpræventive Råd fik til opgave at udmønte i praktiske forslag og ideer.

Det har dog også været muligt at indarbejde de grundtanker, der ligger i Regeringens handlingsplan fra 8. marts 2002, ”Stop volden”, hvorefter der skal sættes markant ind over for bl.a. unges alkohol- og misbrugsrelaterede vold og hærværk. Baggrunden for dette er, at arbejdsgruppens ideer i meget vidt omfang har gået i den samme retning, som Regeringens handlingsplan.

Som det fremgår af rapporten, falder denne i to dele. Første del er udarbejdet som en række forslag til regelændringer på området, og retter sig derfor til de besluttende organer – Regering og Folketing.

Målgruppen for anden del er meget bredere – kommuner, politimyndigheder, festarrangører, idrætsforeninger, arrangører af større ”private fester” og forældre. Denne del af beretningen er udformet som et idekatalog, som ikke på nogen måde foregiver at være udtømmende, men alene er begrænset af arbejdsgruppens fantasi.

God læselyst !

*Sekretariatschef Arne Gram
Det Kriminalpræventive Råd*

Indholdsfortegnelse

Forord	2
Indholdsfortegnelse.....	3
Kommissorium.....	4
Arbejdsgruppens sammensætning.....	4
Arbejdsgruppens generelle overvejelser.....	5

Del 1

Forslag til ændring af overordnede, landsdækkende regler 10

1. Bevillingspolitik	10
2. Krav om en kommunal udskænkings- og alkoholpolitik.....	15
3. Videoovervågning af gadearealet foran restaurationer.....	15
4. Politikken for forbud mod ophold på restaurationer.....	16
5. Ændrede strafferegler.....	17
6. Regler for unges adgang til diskoteker.....	18

Del 2

” Gode råd og vink ” – der kan gennemføres indenfor de gældende regler..... 19

Til kommunerne.....	19
Til politiet.....	20
Til restauratørerne.....	21
Halfester/ungdomsfester/klubbefester samt andre offentlige fester med lejlighedstilladelser.....	21
Større ”private fester” uden for private hjem med deltagelse af unge under 18 år.....	22

Del 3

Bilag..... 23

1. Forslag til ændret formulering af restaurationslovens § 10, stk.3... 23	23
2. Debatoplæg til en ”festpolitik”, som vedtaget i Lokalnævnet for Viborg Politikreds i 1999.....	23
3. Eksempel på alkoholpolitik fra idrætsforeninger.....	24
i Tørring-Uldum Kommune	
4. Eksempel på alkoholpolitik i 3 forskellige skoler.....	27
i Nørre-Rangstrup Kommune	
Branderup skole med 120 elever	
Bevtoft skole med 147 elever og	
Toftlund skole med 474 elever	
5. Eksempel på et ”tryghedskoncept” på diskotek Buddy Holly, Holstebro.....	32

Kommissorium

Under henvisning til Regeringens rapport fra november 1999 om initiativer over for utilpassede unge anmodede Justitsministeriet ved skrivelse af 25. november 1999 Det Kriminalpræventive Råd om at varetage udmøntningen af flere initiativer vedrørende det forebyggende arbejde i forhold til disse unge.

Et af punkterne i udmøntningsplanen

var en anmodning til Det Kriminalpræventive Råd om at iværksætte initiativer, der kan resultere i forslag og ideer til, hvordan der kan skabes et tættere samarbejde mellem politiet og udskækningsstederne. Hensigten var, at disse initiativer skal formidles som inspiration til politi og udskækningssteder i hele landet.

Arbejdsgruppens sammensætning

På baggrund af justitsministerens skrivelse nedsatte Det Kriminalpræventive Råd ved skrivelse af 14. maj 2001 en arbejdsgruppe vedrørende politiet og udskækningsstederne.

Deltagerne i arbejdsgruppen blev udpeget alene ud fra de særlige initiativer landet over, som de har været involveret i.

Arbejdsgruppen har bestået af:

Politimester H. J. Stæhr, Viborg (formand),
Politiinspektør Jørgen Hoxer, Aalborg politi,
Kriminalassistent Heine S. Madsen, Holstebro politi,
Restauratør Jan Nonboe, diskotek Buddy Holly, Holstebro,
Advokat Gry Asnæs, HORESTA,
Konsulent Kit Broholm, Sundhedsstyrelsen,
Forebyggelseskonsulent Nils Vinderslev, Århus,
Politiassessor Birgit Sommer, Det Kriminalpræventive Råd,
Fagkonsulent Birk Nielsen, Det Kriminalpræventive Råd,
Projektleder Ronni Abergel, Det Kriminalpræventive Råd.

Socialfaglig konsulent Sandra Vinding har været arbejdsgruppens sekretær.

Arbejdsgruppens generelle overvejelser

Ifølge kommissoriet skal arbejdsgruppen fremkomme med ideer til fremtidige initiativer, som kan skabe et forbedret samarbejde mellem politiet og udskænkingsstederne. Dette skal ske med henblik på generelt at beskytte de unge og derved specielt modvirke, at gruppen af ”utilpassede unge” befinder sig i et kriminalpræventivt ingenmandsland. Arbejdet sker som led i udmøntningen af regeringens initiativer over for de ”utilpassede unge” på baggrund af en gennemgang af den hidtidige indsats og ud fra en vurdering af de aktuelle problemer.

Der er i arbejdsgruppen et ønske om, at der sker såvel lovmæssige ændringer som ændringer af administrativ praksis med henblik på at begrænse mulighederne for at udskænke alkohol til unge. Rapporten består derfor både af en række forslag til ændring af de gældende regler på området (herunder både lovgivning og administrativt fastsatte regler), og ”gode råd og vink”, der baserer sig på arbejdsgruppens medlemmers egne erfaringer, og som kan gennemføres inden for den bestående retstilstand.

Spørgsmålet om, hvem ”de utilpassede unge” er, har været drøftet. Der var i arbejdsgruppen et ønske om ikke at forstå afgrænsningen snævert, da det har været et hovedsynspunkt for drøftelserne, at misbrug af alkohol/narkotika erfaringsmæssigt ofte fører til kriminalitet. Det er derfor væsentligt at sætte ind med nye tiltag over for unge i risikoområdet på et tidspunkt, hvor der stadig er mulighed for at spore dem ind på en fornuftig livsstil. Hertil kommer, at gruppen ”de utilpassede unge” under alle omstændigheder er vanskelig at afgrænse.

Derved falder arbejdsgruppens arbejde indenfor Det Kriminalpræventive Råds (DKR's) arbejdsområde, idet man er opmærksom på, at der er en grænseflade

til Sundhedsstyrelsens ansvarsområde, som arbejdsgruppen ikke bør overskride.

Tryghedskoncept

Arbejdsgruppen har taget udgangspunkt i det faktum, at man bør forholde sig til de unges ”gå ud – kulturer” og prøve at tilpasse samfundets regler hertil på en sådan måde, at man forsøger at sikre et *tryghedskoncept på de steder, hvor de unge går i byen*. Herved imødegår man også, at ”utilpassede grupper” kommer til at præge stederne til skade for andre unge – men man må heller ikke falde i den anden grøft, så unge, der umiddelbart kan synes at tilhøre sådanne grupper, på forhånd helt lukkes ude. Dette vil i sig selv kunne skabe grupper af unge ”utilpassede”.

Problemet er, hvordan dette koncept skabes i praksis. Hvordan forholder aktørerne inden for ”festmiljøet” – bevilgningsnævnene, politiet, restauratørerne, og de ansatte på restauranterne, herunder særligt dørmændene – sig til de marginaliserede grupper, som også har et behov for at gå ud i det miljø, der er almindeligt for unge at færdes i. Der tænkes her f.eks. på grupperinger af 2-generationsindvandrere, rockerrelaterede grupper o.l.

Restauratører med praktisk kendskab til sådanne grupper, har over for arbejdsgruppen givet udtryk for, at deres erfaringer er, at der må udvises konsekvens i behandlingen af personer, der tilhører grupper af ”utilpassede unge”. Det er væsentligt, at disse grupperinger ikke allerede ved deres andel af gæsterne får lov til at præge et ”gå ud -sted”. Det er således en forudsætning for at skabe et godt koncept, der også giver mulighed for grupper af ”utilpassede unge” at gå ud, at deres antal ikke er for stort set i forhold til det samlede antal gæster – at der med andre ord er en fornuftig blanding af såvel mulige ”problemgæster”

som ”uproblematiske gæster”. Ved altid at holde mulige ”problematiske gæster” ude fra diskoteker o.l. skabes der under alle omstændigheder problemer for restaurationen, typisk omkring indgangspartiet. Det er mange gange bedre at lade grupperinger i et passende antal komme ind det pågældende sted mod samtidigt at have gjort dem bekendt med konsekvenserne, hvis deres opførsel ikke er i overensstemmelse med, hvad der er ”god tone” på stedet. Det er væsentligt at gøre dem klart, at hvis reglerne brydes, vil der straks blive taget de nødvendige konsekvenser. Det er derimod klart, at en laissez fair-holdning over for sådanne gæster straks medfører, at stedet for alle gæster herved mister det ”trygheds-koncept”, der efter arbejdsgruppens opfattelse er det væsentligste element i et godt ”gå-ud-sted” for alle unge.

Myndighedernes rolle

Arbejdsgruppen lægger vægt på, at det er nødvendigt at gøre de organer og myndigheder, der arbejder på området, bedre egnede til at varetage den meget vanskelige opgave. Der er mange organer/ myndigheder, der er aktører på området. Derfor er det nødvendigt med et tværsektorielt samarbejde, der er bredere end blot samarbejdet mellem politiet og restauratørerne. Et bredere samarbejde er udgangspunktet for at kunne skabe det gode miljø, som er nødvendigt, hvis udskænkingsstederne skal have en praktisk mulighed for at kunne håndtere problemgrupperne på en måde, der er adækvat for andre unge.

Dette indebærer også en ændret sammensætning af de organer, der arbejder på området, så de bliver oprustet til at påtage sig dette arbejde.

Den opfattelse, som lokalsamfundet i hver enkelt del af landet har til problemstillingen, er afgørende for, hvordan forholdene bør være på området. Der kan stilles meget forskellige forventninger til forholdene, afhængig af de lokale forhold – samfundet fungerer forskelligt på Vesterbro i København og i Vestjylland – men det er de lokalpolitiske kræfter, der gerne skulle fastlægge niveauet for kravene til udskænkingsstederne. Det er derfor efter arbejdsgruppens opfattelse *væsentligt at oprette bevillingsnævn i alle kommuner og samtidig styrke de kommunale bevillingsnævn*. Dette kan ske i form af en ændret sammensætning af nævnene. Ud over den nuværende deltagelse af de lokale, politiske kræfter og politiet er der behov for en styrkelse af bevillingsnævnene i den økonomiske analyse af restaurationens forventede drift og kendskab til den daglige drift af restaurationer. Dette indebærer, at både branchekendte restauratører og personalerepræsentanter samt repræsentanter fra told/skat deltager i bevillingsnævnenes arbejde. Dette er nødvendigt, hvis bevillingsnævnene skal kunne foretage en kritisk analyse af, hvorvidt en ansøger til en alkoholbevilling må formodes at kunne blive en seriøs restauratør, der kan forventes at overholde de fastsatte regler for restaurationsvirksomhed.

Der bør efter arbejdsgruppens opfattelse også opstilles *en kommunal restaurationsplan* som skal styre den udvikling på restaurationsområdet, der ønskes i lokalsamfundet.

Kravene til denne restaurationsplan må i hvert fald være:

- Obligatorisk oprettelse af bevillingsnævn i alle kommuner, i hvert fald hvis der i kommunen er et eller flere udskænkingssteder med dans/diskotek.
- Krav om bevillingsnævnets godkendelse af restaurationens koncept inden alkoholbevilling gives, samtidig med et krav om, at dette koncept ikke må ændres væsentligt uden forudgående godkendelse af nævnet.

Det er også nødvendigt at forsøge at harmonisere forholdene i lidt større enheder end de kommunale, da nutidens unge i høj grad "pendler" mellem diskoteker i forskellige områder, alt efter tidens trend. Da politiet har en væsentlig rolle på området, er det nærliggende, at

forholdene inden for den enkelte politikreds, der typisk omfatter flere kommuner, søges harmoniseret. Dette må dog alene være på et vejledende niveau. Den formelle kompetence bør fortsat være placeret hos de kommunale bevillingsnævn.

I forbindelse med en rådgivende funktion ville *politikredsens Lokalnævn* naturligt kunne stå som en formidler af samarbejdet mellem politiet og borgmestrene som repræsentanter for lokalsamfundet. Lokalnævnet kan være en naturlig ramme for drøftelse af generelle spørgsmål inden for alkoholbevillingsområdet, ligesom der her kan skabes en ramme for de forhold, man i området ønsker, der skal være andre steder, hvor unge går ud – som halballer, gymnasiefester m.v.

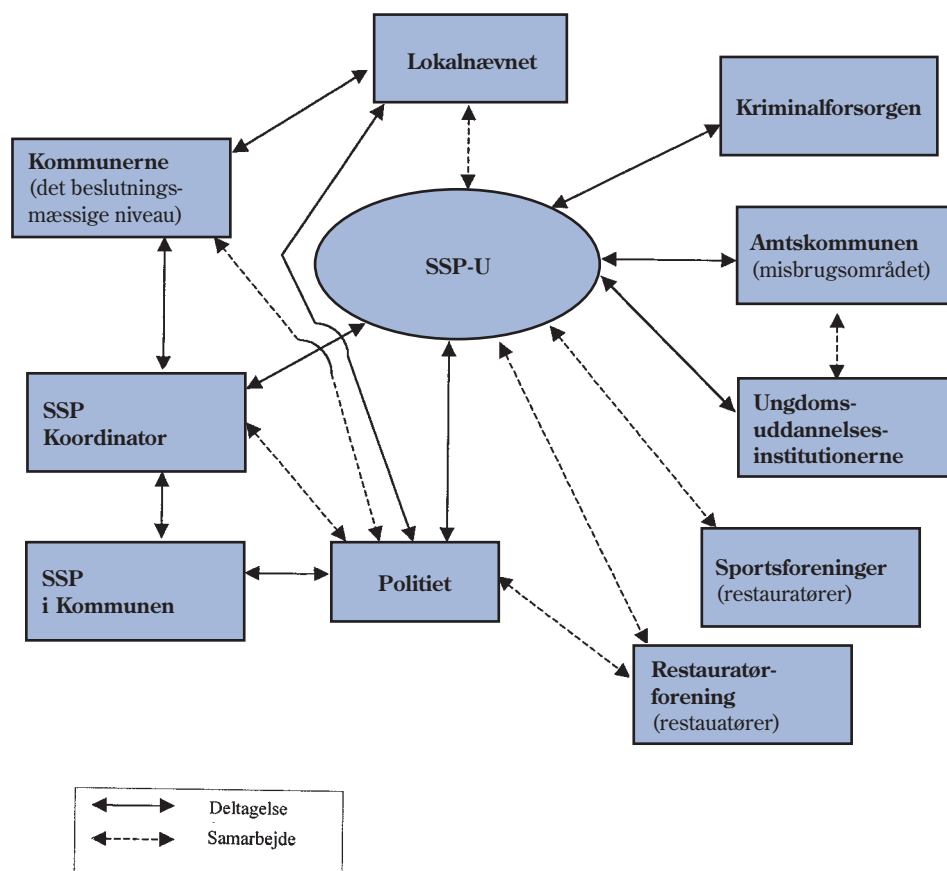
SSP-U-Samarbejde

Det foreslås også i hver politikreds at indføre *SSP-U*, hvor *U* står for *ungdomsuddannelsesinstitutionerne*, som et supplement til det normale SSP-samarbejde mellem Skolen, Socialvæsenet og Politiet (se side 8).

Model for samarbejdet

Igennem et samarbejde i SSP-U vil man naturligt kunne aftale fælles regler for fester på ungdomsuddannelsesniveau, ligesom der kan opstilles krav/ønsker til restaurationsmiljøet og det øvrige "gå-ud - miljø" i politikredsen. Sådanne ønsker vil kunne formidles via et samarbejde med restauratørerne – helst igennem en restauratørforening, der vil kunne stå som det naturlige mellemlid til de enkelte restauratører, der kan have en meget forskellig holdning til forholdene. Samarbejdet indebærer, at der afholdes regelmæssige møder mellem politiet og restauratørerne, hvori de øvrige deltagere i SSP-U direkte vil kunne inddrages.

På dette område – d.v.s. festområdet – forholdet til restauratørerne – vil SSP-U naturligt kunne referere til Lokalnævnet, der også ad denne vej vil kunne få en samlende rolle for den politik på området, som man gerne ser gennemført i (det lidt større) lokalområde.

På grund af den nære sammenhæng mellem de forskellige myndigheders arbejde, når man ønsker et trygget "gå – ud – miljø", har arbejdsgruppen fundet det nødvendigt også at inddrage andre myndigheder end politiet i de forskellige forslag og ideer. Hvis de kommunale myndigheder ikke påvirker idrætsforeningerne (der som bekendt modtager stor økonomisk støtte fra kommunerne) og uddannelsesinstitutionerne (der står som arrangører af store fester, der af de unge opleves som en del af deres "gå – ud – kultur") til at gøre sig klart, hvilken alkoholpolitik, de skal anvende over for de unge, hjælper det ikke, at man stiller krav til restauratørerne. En modsat politik kan let opleves som dobbeltmoralisk.

Forældreansvar

Det er også nødvendigt at gøre sig klart, at *forældrenes holdning* til de unges "gå – ud – kultur" er af afgørende betydning

for, hvad der af de unge enten opfattes som naturlige krav eller som udtryk for en formynderisk holdning. Det er i bund og grund forældrenes ansvar, hvilke normer der også på dette område skal gælde for deres børn. Også forældrerollen som forbillede for de unge må fremhæves som væsentlig.

Konsekvent politik

Alt i alt finder arbejdsgruppen, at det er nødvendigt at se samfundsmæssigt meget bredt på forholdene, hvis der skal være nogen ide med at få etableret et "gå – ud – miljø", der er trygt for alle grupper af unge.

Pointen i at få grupper af "utilpassede unge" til i højere grad at tilpasse sig normaladfærden i forbindelse med "gå – ud – kulturen" er ikke at holde dem i særlige reservater, men derimod at indpasse dem sammen med "almindelige unge" på diskoteker o.l., således at "problembørnene" ikke får lov til at præge billedet, men så at sige opsuges blandt andre unge. *Ansvarlige restauratører – og ansvarlige ledere i foreninger – må konsekvent og over for alle håndhæve den politik, der er gældende på stedet. Dette indebærer selvfølgelig, at der også må stilles øgede krav til grupperne af "problembørn".*

Del 1

Forslag til ændring af overordnede, landsdækkende regler

Som nævnt ovenfor i de generelle overvejelser indeholder rapporten både en række forslag til ændring af de overordnede, landsdækkende regler (love, bekendtgørelser m.v.) på området og en række praktiske, "gode råd og vink", der kan gennemføres inden for de gældende regler.

I den første del af rapporten vil en række forslag til nye regler nærmere blive omtalt, mens de "gode råd og vink" vil blive omtalt i del 2.

1. Bevillingspolitik

Hermed forstås den politik, der skal være gældende i den enkelte kommune i forbindelse med alkoholbevillinger.

1.1. Bevillingsnævn

Arbejdsgruppen finder det væsentligt for at kunne gennemføre den kommunale bevillingspolitik, at restaurationslovens § 10, stk. 3 ændres, så der skal nedsættes et bevillingsnævn i alle kommuner med blot et enkelt diskotek. Dette er altså en stramning i forhold til den nuværende regel om, at det er frivilligt for kommunerne at nedsætte et bevillingsnævn.

HORESTA har oplyst, at en undersøgelse har vist, at i januar 2001 havde kun 112 af 275 kommuner et bevillingsnævn. I de 163 kommuner, der ikke havde et bevillingsnævn, blev den endelige beslutning om alkoholbevilling for det meste taget af kommunalbestyrelsen eller kommunens økonomiudvalg.

Af hensyn til et bedre samspil med de myndigheder, der har en direkte interesse i, at restaurationsbranchen drives på en seriøs måde, så der ikke er mulighed for stråmandsordninger, økonomisk ustabile restauratører med hang til udskænkning for mindreårige og manglende afregning af skatter og afgifter, bør bevillingsnævnene styrkes. Dette kan ske ved, at en repræsentant fra Told/Skat får mulighed for at deltage i bevillingsnævnet, eventuelt ad hoc, når der

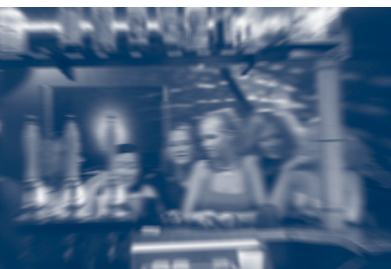
skønnes at være et væsentlig behov for dette. Muligheden herfor bør i givet fald fremgå af en ændring af restaurationslovens § 10, stk. 3.

En anden mulighed kunne være at indhente en udtalelse fra Told/Skat vedrørende ansøgerens samlede økonomiske forhold, eventuel ad hoc. En sådan udtalelse skulle kunne omfatte alle de økonomiske forhold og transaktioner, som Told/Skat har kendskab til.

Det kunne også overvejes at lade den kommunale skattemyndighed samle alle de oplysninger, man er i besiddelse af om ansøgerens økonomiske forhold, og til brug for det kommunale bevillingsnævns behandling af alkoholbevillingsansøgningen lade skattemyndigheden komme med en begrundet udtalelse om ansøgerens muligheder for at kunne drive en økonomisk sund forretning, hvis der ikke skal betales "beskyttelsespenge" eller andre former for penge "under bordet" til økonomiske stråmænd eller en tidligere ejer. Det er klart, at udtalelsen skal indgå i sagens akter og derved også komme til ansøgerens kendskab, så han har mulighed for at gøre indsigelse imod den.

Dette kunne i givet fald kombineres med en yderligere styrkelse af sagsbehandlingen, således at der kunne indhentes en sagkyndig udtalelse fra en revisor om ansøgerens økonomiske forhold. Dette kunne kombineres med, at udtalelsen blev gennemgået af revisoren under bevillingsnævnets møde.

Med henblik på at styrke bevillingsnævnets ekspertise inden for branchen finder arbejdsgruppen, at restaurationslovens § 10, stk. 3 også bør ændres, sådan at såvel en repræsentant fra restauratørerne og fra arbejdstagerne inden for branchen deltager i bevillingsnævnets behandling af ansøgningen. Det er i den forbindelse ikke af afgørende betydning, om disse

repræsentanter har stemmeret i bevillingsnævnet. Deres deltagelse skal alene ses som en styrkelse af bevillingsnævnets fagkundskab til restaurationsbranchens særlige forhold.

Situationen er, at HORESTA's undersøgelse fra januar 2001 viser, at der på dette tidspunkt alene var 51 bevillingsnævn, hvori restauratører havde sæde.

Der henvises i øvrigt til bilag 1 med et forslag til en ændret formulering af restaurationslovens § 10, stk.3.

1.2 Uddannelseskraft – autorisationsordning

Arbejdsgruppen finder, at det er nødvendigt at stille større krav til restauratørernes uddannelse, hvis "tryghedskonceptet" skal sikres. Forholdene i dag er i realiteten, at enhver kan nedsætte sig som restauratør, herunder drive diskoteksvirksomhed og derigennem have ansvar for, hvordan unge behandles. Arbejdsgruppen finder, at der bør strammes op på dette område, så der i restaurationsloven indføres en autorisationsordning. Denne ordning kan indebære et krav om uddannelse og branchekendskab til restauratører, der driver virksomheder, hvor der sker alkoholudskænkning for et ungt publikum. En autorisationsordning medfører større sikkerhed for de unge som forbrugere af virksomhedens ydelser, da der vil kunne stilles krav om en særlig uddannelse inden for førstehjælp, brandforebyggelse og fødevarer sikkerhed. Et yderligere element er, at ordningen vil kunne virke som et middel til at få bekæmpet den sorte økonomi på området. Der tænkes i sidstnævnte henseende særligt på manglende momsindbetaling, A-skattebetaling og ikke-modregnede beløb i arbejdsløshedsunderstøttelse og andre overførselsindkomster.

Efter arbejdsgruppens opfattelse bør der gælde tilsvarende krav til *bestyrere* af restaurationer, idet disse har det daglige ansvar for virksomhedens drift og derfor har den direkte kontakt til de unge brugere af disse restaurationer.

Den nuværende mulighed i restaurationslovens § 15, stk. 3, for bevillingsmyndighederne til at indføre en godkendelsesordning for *ansatte* i virksomheder – som oftest benyttes over for dørmænd – bør efter arbejdsgruppens opfattelse gøres obligatorisk. Der bør stilles samme krav til dørmændens straffeattest som til en ansat i et vagtfirma. Dørmændene er ejerens ansigt udadtil. Hans uddannelse og måde at tackle problemerne på er af væsentlig betydning for restaurationens profil, ligesom den kan være afgørende for, hvordan konkrete problemer på restaurationen løses. Der bør lægges større vægt på psykologisk kendskab end på muskler i forbindelse med dørmændserhvervet. Dørmændene er nok den person, der kan have det vanskeligst i en konfrontation med "utilpassede unge". Arbejdsgruppen finder derfor også, at det bør være obligatorisk før godkendelsen, at dørmændene har gennemgået og bestået et særligt kursus, som omfatter psykologi, konflikt-håndtering og konfliktløsning, retsregler på området, førstehjælp, brandbekæmpelse og brandforebyggelse m.v. Under alle omstændigheder bør der stilles krav om, at der på diskoteker med dørmænd, altid er en medarbejder til stede, der har kendskab til førstehjælp. Erfaringerne viser desværre, at dette vil være en hensigtsmæssig sikring af "tryghedskonceptet".

1.3 Register over bevillingshavere

Arbejdsgruppen foreslår, at der oprettes et centralt edb-register over samtlige bevillingshavere. Oprettelsen af dette vil have den virkning, at man lettere end nu vil være i stand til at luge de "dårlige restauratører" ud.

Politiet og bevillingsnævnene skal have adgang til registeret.

Oprettelsen af et register vil også medføre, at ansøgningsproceduren kunne blive hurtigere og enklere for de restauratører, der allerede har bevilling og opfylder alle almindelige betingelser for at få en ny bevilling til en anden restaurationsvirksomhed. På den måde kan det offentliges ressourcer bedre anvendes over for de

virksomhedsejere, hvor dette er mest relevant.

Registeret vil kunne være egnet til at afsløre "bagmandsvirksomhed" inden for branchen, herunder den stråmandsvirksomhed, som findes i praksis.

Finansieringen af dette register foreslås at ske ved et gebyr, som betales af bevillingsansøgerne.

Arbejdsgruppen foreslår, at politiet allerede før den midlertidige bevilling udstedes, undersøger i registeret, om der måtte være betænkeligheder ved dette.

En midlertidig bevilling bør også registreres.

Det kunne overvejes at registrere godkendelsen af dørmænd i registeret. Herved ville man opnå den fordel, at flere politikredse ikke skulle godkende dørmænd, der arbejder flere steder, hvilket ofte er tilfældet. Problemet med erstatning af godkendte dørmænd for en enkelt aften ville herved også lettere kunne klares på en tilfredsstillende måde.

En sådan registreringsordning ville også kunne finansieres af et gebyr, der betales af ansøgere.

For god ordens skyld skal det bemærkes, at autorisationen – godkendelsen – af dørmænd fortsat tænkes at ske i én politikreds, men sådan, at denne politikreds' afgørelse giver ret til at arbejde som dørmænd i andre politikredse.

Det er klart, at en registreringsordning også må omfatte godkendelse af bestyrere efter restaurationslovens § 15, stk. 1. Herved ville problemerne i praksis med, at bestyrere ikke altid er godkendte, let kunne løses.

1.4. Udstedelse af alkoholbevilling

Det fremgår allerede af pkt. 1.1., at arbejdsgruppen finder, at der må ske en kvalitetsmæssig styrkelse af arbejdet med udstedelse af alkoholbevillinger.

Det skal ikke kun ske ved en forbedret

kvalitet i sagsbehandlingen, men også ved, at der skabes en mulighed for bevillingsnævnet til at anmode ansøgeren om personligt fremmøde i nævnet i forbindelse med behandlingen af alkoholbevillingen. Det vil formindske muligheden for stråmandsvirksomhed, "sleeping partners" o.l. og kunne skabe grobund for en fremtidig positiv dialog mellem bevillingsmyndigheden og ansøgeren. Det ville også herved blive lettere at få klaret konkrete tvivlsspørgsmål, ligesom det ved en konkret mistanke om uregistrerede ansættelsesforhold kunne kræves, at der blev fremlagt ansættelsespapirer på de ansatte, som der nødvendigvis måtte være i en virksomhed af den pågældende karakter. I tilfælde, hvor den pågældende ikke møder op eller ikke fremlægger de ønskede bevisligheder, vil dette i sig selv kunne have en negativ virkning på overvejelserne om en godkendelse af ansøgningen.

I forbindelse med ansøgning om alkoholbevilling til diskoteker og lignende steder, hvor unge mennesker skal opholde sig, finder arbejdsgruppen, at der bør stilles krav om, at bevillingsansøgeren skriftligt giver udtryk for, hvad hans koncept for driften af restaurationen skal være. Det bør indgå som et vilkår for alkoholbevilling, hvilket koncept restaurationen skal drives efter. Hvis der sker væsentlige ændringer i konceptet, skal dette forinden godkendes af bevillingsnævnet. Hvis dette ikke sker, vil der foreligge en overtrædelse af et vilkår, der er knyttet til bevillingen, hvilket vil medføre, at bevillingen kan trækkes tilbage.

Som et yderligere vilkår i alkoholbevillingen bør der være en henvisning til, at den kommunale udskækningspolitik skal overholdes. (Se også pkt. 2). Dette vil typisk kunne indebære et vilkår om direkte forbud mod f.eks. hård udskækning og aggressiv markedsføring over for unge. Herved opnår man at få sat en stopper for uheldige markedsføringstendenser i retning af en hård udskækningspolitik, hvor det er et konkurrencemoment, hvem der først bliver beruset, "dobbelt op" (dvs. 2 drinks til 1

drinks pris) eller gratis transport af unge fra uddannelsesstederne efter skoletid direkte til restauranter.

1.5 Forbud mod aggressiv markedsføring

Arbejdsgruppen finder, at det er af afgørende betydning, at der indføres et egentligt forbud mod aggressiv markedsføring, uanset om det fastsættes som et vilkår for alkoholbevillingen. (Se også pkt. 1.4).

Arbejdsgruppen forestiller sig en forbudsordning, der svarer til forbuddet mod reklamer for cigaretter. Det må dog erkendes, at det kan blive vanskeligt at udforme en direkte brugelig regel på området, idet begrebet "aggressiv markedsføring" indebærer et behov for en præcisering. Under alle omstændigheder må det søges eksemplificeret. Der tænkes f.eks. på markedsføring i form af gratis buskørsel direkte efter skoletid fra uddannelsesinstitutionen til restauranten, eventuelt kombineret med billige tilbud på spiritus, forbud mod konkurrencer på restauranter om, hvem der hurtigst kan drikke et bestemt antal drinks eller lignende type konkurrence, forbud mod "dobbel up", "triple up", særlige slagtilbud på spiritus på bestemte tidspunkter af dagen eller om aftenen, "happy hour"-tilbud og lignende, hvor der typisk er tale om et ungt publikum.

Ikke kun er sådanne tilbud alkoholpolitisk betænkelige, men de er også udtryk for en usund økonomisk konkurrence mellem restauratørerne, som ved restaurationslukninger i sidste ende kan betyde tab for det offentlige i form af manglende indbetaling af moms o.l. Et økonomisk usundt værtshusmiljø giver også grobund for et kriminelt miljø.

Ved markedsføring forstås ikke kun offentlig annoncering i aviser, på opslags-tavler på skoler o.l. mere traditionelle metoder, men også på restauranternes hjemmesider på Internettet med beskrivelse af drikkekonkurrencer på restauranten, alkoholbedøvede unge o.l.

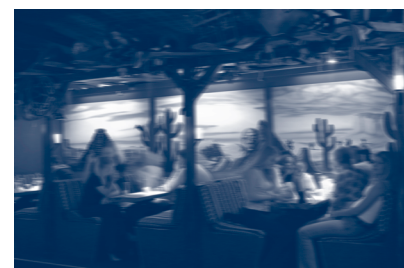
1.6. Fornyelsespolitikken for alkoholbevillinger

Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at bevillingsperioden for en alkoholbevilling, der som udgangspunkt efter restaurationslovens § 10, stk. 2 er 8 år, er en for lang periode inden for diskoteksmiljøet. Selvom der ikke er foretaget nærmere undersøgelser heraf, er det arbejdsgruppens erfaringer, at der i praksis oftest er tale om en kortere bevillingsperiode, hvilket skyldes ansøgernes økonomiske situation samtidig med, at politiets holdning ofte vil være, at man ved en kortere bevillingsperiode, f. eks. 2 år, har bedre styr på, hvordan forholdene udvikler sig på restauranten. Periodens længde må også ses i forhold til den nuværende, vanskelige procedure for fratrækelse af bevilling.

Forholdene inden for diskoteksmiljøet skifter ofte i overensstemmelse med tidens trend. Allerede forslaget om en godkendelse af væsentlige ændringer i restaurantens koncept inddrager bevillingsnævnet på et tidspunkt, der typisk vil være væsentligt kortere end 8 år efter restaurantens start.

Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at det inden for diskoteksområdet ville være mere hensigtsmæssigt med en kortere bevillingsperiode, f. eks. 2 år. Arbejdsgruppen er dog også opmærksom på, at der ved fastsættelse af bevillingsperiodens længde må indgå det element, at en fornuftig finansiering af virksomheden kræver, at bevillingsperioden ikke må være for kort. Der er således tale om en afvejning af flere forskellige momenter ud fra det overordnede synspunkt, at der gerne skulle kunne skabes et "trygheds-koncept", hvilket også kræver, at de nødvendige økonomiske midler kan skaffes til veje. I den forbindelse henvises til pkt. 1.4. vedrørende bevillingsnævnets undersøgelse af restaurantens økonomi.

Hertil kommer, at en fornyelse af bevillingen ikke må blive en ren formssag, men må indebære en fornyet prøvelse af, hvorvidt restauranten har opfyldt de krav, der må stilles til denne, hvilket – som foreslået – bl.a. indebærer et

personligt fremmøde af restauratør for såvel politiet som (evt.) også for bevillingsnævnet.

1.7. Fratagelse af alkoholbevillinger

De gældende regler i restaurationslovens § 19 om inddragelse af bevilling på grund af bevillingshaverens forhold fungerer i praksis ikke hensigtsmæssigt. Baggrunden for dette er bestemmelsens stk. 3 om, at bevillingsmyndigheden skal anlægge sag mod den pågældende i civilrettens former kombineret med bestemmelsens stk. 4 om, at sagsanlæg i princippet har opsættende virkning.

Denne procedure er ganske simpelt for langvarig. Arbejdsgruppen foreslår derfor, at fratagelsen af alkoholbevillingen sker i strafferetsplejens former, således at politiet anlægger sag på bevillingsmyndighedens vegne. Af retssikkerhedsmæssige grunde bør indbringelse for retten af den administrative inddragelse som udgangspunkt ikke have opsættende virkning, medmindre retten på politiets begæring beslutter det. Tilsvarende bør en evt. anke af byrettens afgørelse om at opretholde den administrative afgørelse om at fratage alkoholbevillingen ikke medføre, at restaurationen kan fortsætte driften under ankesagen

1.8. Midlertidige bevillinger

Bestemmelsen i restaurationslovens § 17, stk. 2 om, at politimesteren (i København Politidirektøren) kan tillade, at stærke drikke serveres, når der er indgivet ansøgning om bevilling, dog længst indtil den endelige afgørelse om alkoholbevillingen er truffet, kan forekomme uhenigtsmæssig i praksis.

Restauratørerne investerer i tillid til, at alkoholbevillingen gives, selvom det tydeligt fremgår af den midlertidige bevilling, at den kun har betydning, indtil bevillingsmyndighedens afgørelse foreligger. Bevillingsmyndigheden kan efterfølgende komme i en situation, hvor man føler sig tvunget til at give bevilling ud fra det synspunkt, at der er foretaget store investeringer – selv om man f. eks. efter en nøgtern vurdering af driftsøkonomien ikke burde give alkoholbevillingen.

I princippet bør restauratører søge om alkoholbevilling i så god tid inden åbningen, at bevillingsmyndighederne ved sædvanlig sagsbehandlingstid kan nå at vurdere ansøgningen før restaurationens åbning, så en midlertidig bevilling ikke bliver aktuel.

Under alle omstændigheder bør der kun udstedes en midlertidig bevilling, når politiet er af den opfattelse, at alkoholbevillingen forventes givet, og derfor bør bestemmelsen efter arbejdsgruppens opfattelse ændres i overensstemmelse hermed.

Før en midlertidig bevilling udstedes, bør det kræves, at politiet sammen med ansøgeren gennemgår restaurationslovens forskellige krav til driften af virksomheden for at sikre, at ansøgeren er fuldt bekendt hermed. Herved sikres også en forbedret sagsbehandling, jf. i øvrigt kravet om en kommunal politik på området under pkt. 1.2.

1.9. Krav om en kommunal restaurationsplan

Det bør fremgå af restaurationsloven, at kommunerne har pligt til at lave en restaurationsplan, som skal omfatte en planlægning over, såvel hvor diskoteker må placeres i bybilledet som antallet af sådanne restaurationer.

Det må være enhver kommunes opgave at fastlægge regelsæt for, hvorvidt man ønsker diskoteker placeret samlet i byens midte eller mere spredt i byen, om der ønskes udskænkingssteder direkte placeret omkring skolerne og lignende planlægning af, hvordan restaurationslivet i byen bør udvikles.

Endvidere bør restaurationsplanen indeholde en politik for, hvor længe restauranterne bør have åbent. Ønskes der en liberal ordning, hvor alle restauranter kan forvente at få tilladelse til at holde åbent til kl. 05.00, eller ønsker man, at særlige restauranter som tiltrækker yngre, skal lukke kl. 02.00 eller kl. 03.00.

Endelig bør restaurationsplanen opstille krav til præcisering af hvilket koncept,

diskoteker/restaurationer planlægges drevet under. Det er meget uheldigt, hvis en restauration starter som bodega, og undervejs finder bevillingshaveren ud af, at det er økonomisk mere fordelagtigt at gå over til diskoteksdrift. En sådan væsentlig ændring af restaurationens koncept bør forinden godkendes af bevillingsnævnet som et naturligt led i kommunens restaurationsplan (Se pkt. 1.4).

2. Krav om en kommunal udskænkings- og alkoholpolitik

Arbejdsgruppen lægger afgørende vægt på, at kommunerne udarbejder en overordnet alkoholpolitik for sine uddannelsesinstitutioner.

Samtidigt må kommunerne tage ansvaret for, at der i andre institutioner, der – som idrætsforeninger o.l. – får offentlig støtte, også udarbejdes en alkoholpolitik. Det må være enhver kommunes opgave at tage stilling til, i hvilket omfang og form indtagelse af alkohol sker sådanne steder, der enten drives direkte af det offentlige eller er afhængige af støtte fra offentlige midler. Dette gælder også på private uddannelsesinstitutioner, der modtager offentlig støtte.

Arbejdsgruppen finder det direkte stødende, at idrætsforeninger under fester udskænker alkohol til mindreårige med henblik på at få et økonomisk overskud, der skal gå til forbedring af de unges sundhed.

Det må fremgå af lovgivningen, at der skal udarbejdes en kommunal alkoholpolitik som baggrund for kommunens krav om, at den enkelte institution udarbejder tilsvarende politikker.

Det bør af disse politikker også fremgå, hvordan man under fester skal forholde sig til ”utilpassede grupper” unge, som enten frekventerer institutioner/foreninger eller som kommer udefra – evt. som formelt inviterede gæster - og ønsker at deltage i festen. I den kommunale udskænkingspolitik – og den afledede politik i de offentligt støttede

foreninger - må der endvidere være forbud mod hård udskænkning og aggressiv markedsføring specielt over for børn og unge i det omfang, dette ikke allerede lovgivningsmæssigt måtte blive forbudt

I bilag 2 der er vist et eksempel på en overordnet alkohol – og festpolitik, der som et debatoplæg er drøftet i Lokalnævnet i Viborg Politikreds.

I bilag 3 er der vist eksempler fra idrætsforeninger i Tørring-Uldum Kommune.

3. Videoovervågning af gadearealet foran restaurationer

Erfaringerne viser, at der ofte opstår uro og ordensmæssige problemer foran restaurationer – særligt diskoteker. Dette er let forståeligt. Når mange vil ind på diskoteket, men forinden må stå i kø udenfor, fordi der er fyldt på diskoteket - eller ejeren gerne vil give indtryk af dette – og skal checkes ved indgangen af dørmænd, samtidig med at gæsterne for manges vedkommende er påvirkede af alkohol, kan der let opstå uro, slagsmål o.l. i køen.

Derfor finder arbejdsgruppen, at lovgivningen om tv- overvågning bør ændres, så der – efter behørig skiltning herom – gives tilladelse af politiet til i det konkrete tilfælde at opstille videokameraer, der overvåger området uden for restaurationen, dvs. det typiske køområde. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at dette vil have en præventiv virkning og gøre det tryggere for gæsterne at opholde sig i køen. Arbejdsgruppen finder ikke, at der er tale om nogen væsentlig krænkelse af privatlivets fred. Det er også klart, at sådanne videooptagelser skal kunne gemmes i kortere tid for at sikre politiet mulighed for gennemsyn i tilfælde af, at der skal efterforskes i en konkret strafesag.

4. Politikken for forbud mod ophold på restaurationer.

4.1 Karantæne

Udgangspunktet for ophold på restaurationer er, at det er restauratøren, der selv opstiller kravene til sine gæster og derfor bestemmer, hvem der kan være gæster i restaurationen

Heraf følger, at det er restauratøren, der opstiller påklædningskrav, herunder f.eks. at det ikke er tilladt at bære rocker-veste på restaurationen, eller at gæster iført shorts ikke er velkomne. Det er lige så klart, at restauratøren i kraft af ansvaret for restaurationen kan give bestemte gæster karantæne for kortere eller længere perioder, uden at sådanne privatretlige beslutninger uden videre kan indbringes for domstolene.

Mange gange vil restauratørerne finde det hensigtsmæssigt, at det er politiet, der i stedet forbyder, at en person opholder sig i restaurationen, da politiet derved bliver den myndighed, der træffer afgørelsen over for den uønskede gæst. Gæstens reaktioner går da ud over politiet, som er uddannet til at håndtere sådanne problemstillinger.

4.2 Forbud

De gældende forbudsbestemmelser fremgår af restaurationslovens § 31, hvorefter politiet under særlige forhold kan forbyde personer under 18 år eller gæster, der *har gjort* sig skyldig i strafbare handlinger, at opholde sig i restaurationen.

Arbejdsgruppen finder, at disse regler ikke er tilstrækkeligt effektive til at holde uheldige elementer – som rockergrupperinger – og mulige narkotikaforhandlere ude fra det miljø, hvor unge færdes. Allerede en bestyrket mistanke om, at en gæst er af denne type, bør være tilstrækkeligt til – selvom dette i princippet kan forekomme retssikkerhedsmæssig betænkeligt – at forbyde gæsten at opholde sig i diskoteket, f.eks. hvis vedkommende ikke vil indordne sig under de krav, der almindeligvis stilles det pågældende sted. Dette

kan f.eks. være tilfældet, hvis der på diskoteket praktiseres kropsvisitering inden der gives adgang, og den pågældende ikke ønsker at medvirke til dette. Efter arbejdsgruppens opfattelse er det afgørende, hvorvidt der gives en begrundelse for afvisning, der hviler på et sagligt grundlag. Under alle omstændigheder må der ske en afvejning af baggrunden for nægtelsen af adgang set i forhold til, at der retligt set kun sker en uvæsentlig indskrænkning af den pågældendes ret til at opholde sig, hvor han ønsker det. Arbejdsgruppen lægger således afgørende vægt på, at en sådan ordning ikke har karakter af diskriminering af bestemte grupperinger – eller umiddelbart kan ses som udtryk herfor. Det er i praksis ofte en meget vanskelig afvejning, der skal foretages i løbet af kort tid, og dørmændens optræden kan være af afgørende betydning for, hvordan situationen løses. Det er derfor af væsentlig betydning, at der kan stilles krav til dørmændens uddannelse (Se pkt. 1.2).

Om en sådan ordning skal kunne underkastes domstolskontrol er af mindre praktisk betydning, hvis en sådan indbringelse ikke har opsættende virkning. En anden mulighed er, at der alene skulle gives mulighed for indbringelse af afgørelsen for justitsministeriet, hvis afgørelse i almindelighed skulle være endelig. Under alle omstændigheder bør der være mulighed for en gradueret af tidsperioden for et sådant forbud, spændende fra nogle måneder og ”indtil videre”. På denne måde vil forbudssystemet, hvorefter pågældende får tilhold om ikke at indfinde sig på diskoteket, kunne virke som ”et gult kort” over for unge, der virker ”utilpassede”.

Det skal påny fremhæves, at forbudssystemet ikke må administreres på en sådan måde, at dette indebærer en diskriminering af f.eks. 2. generationsindvandrere. De foreliggende erfaringer viser, at der godt kan drives et diskotek ud fra ”tryghedskonceptet” med gæster, der kan karakteriseres som ”utilpassede unge”, hvis disse ikke opholder sig i et så stort antal, at de ikke kan absorberes

blandt de øvrige gæster i restaurationen. I den forbindelse er det af betydning, at man gør sig klart, at det sædvanlige ”gå ud mønster” kan være forskelligt for de enkelte etniske grupper, hvorfor det kan være af betydning at søge at tilpasse de forskellige mønstre til hinanden – f.eks. at prøve på at få 2.generationsindvandrere til ikke at komme som en gruppe mænd til et diskotek, hvor det almindelige mønster er, at personer af forskelligt køn følger ad.

Arbejdsgruppen lægger vægt på, at politiet får mulighed for en yderligere graduering af forbudssystemet, så der kan udstedes forbud mod at opholde sig på en enkelt restauration og på en gruppe af restaurationer – f. eks. diskoteker, der frekventeres af de samme grupper af unge.

4.3 Fotokartotek

I den forbindelse skal arbejdsgruppen pege på det hensigtsmæssige i, at et karantænesystem – hvad enten der er tale om private karantæner (givet af restauratøren) eller offentlige forbud (givet af politiet) – der er gældende for samme typer diskoteker er af væsentlig præventiv virkning, idet muligheden for at hindre pågældende i at omgås sin normale omgangskreds kan være af væsentlig præventiv karakter over for dennes adfærd. I praksis indebærer en ”privat karantæne”, at restauratøren og de ansatte er klar over, hvem der har karantæne, og hvordan de ser ud. Det må være naturligt at oprette samlinger af fotos, optaget på restaurationen, af de personer, der har fået karantæne. Hvis virksomheden har mange dørmænd ansat, vil en foto samling – uanset at den kan siges at indebære oprettelsen af et privat kartotek – være en nødvendig forudsætning for konsekvent håndhævelse af karantænen. Også på dette punkt er konsekvensen af afgørende betydning. Tilsvarende gælder i forstærket form, hvis der er tale om fælles private karantæner på en række ensartede restaurationer (f. eks. diskoteker).

Hvis der er et fælles ønske fra politiet og restauratørerne om at holde uønskede

grupperinger væk fra restaurationslivet, er det en afgjort mangel, at politiet ikke har mulighed for at *distribuere fotos* til restauranterne af de pågældende, hvorfor arbejdsgruppen skal foreslå, at der skabes lovmæssig mulighed for dette. Der skulle i givet fald være mulighed for, at en overdragelse af politifotos til restauratører kunne indbringes for domstolene efter strafferetsplejens regler på samme måde, som egentlige forbud mod at opholde sig på restaurationen. (Se pkt. 4.2).

Arbejdsgruppen er bekendt med, at det i dag er teknisk muligt at indkode fotos af personer med karantæne i restaurationsens videoovervågningsudstyr, således at dette automatisk reagerer, når den pågældende ønsker at komme ind på stedet. En generel indførelse af et sådant system vil kunne effektivisere karantænesystemet væsentligt.

5. Ændrede strafferegler.

5.1. Servering af alkohol

Det er i praksis vanskeligt at straffe serveringspersonale og restauratører for at servere alkohol for unge under 18 år efter det gældende regelsystem i restaurationslovens § 29. Mange gange er problemet, at en person, der er fyldt 18 år, køber alkohol og derefter giver drinken til vennen, der er under 18 år.

Arbejdsgruppen finder, at denne regel bør suppleres med, at det også er forbudt – og strafbart – for en person, der er fyldt 18 år, at overlade alkoholiske drikke på en restauration til en person, der er under 18 år.

5.2 Bøder

Arbejdsgruppen skal også pege på, at de *nuværende bødestørrelser* for at unge drikker alkohol på restauranter ikke er i trit med udviklingen i indtægtsniveauet i samfundet – heller ikke hos de unge – og derfor finder man, at der bør idømmes væsentligt højere bøder. I hvert fald har den unge under 18 år forsæt til at overtræde restaurationslovens forbud mod, at personer under 18 år indtager alkohol på restauranter.

På tilsvarende måde finder arbejdsgruppen, at der - i hvert fald i gentagelses-tilfælde - bør idømmes højere bøder til restauratører, der udskænker alkohol til unge under 18 år. Også selvom det kan være forbundet med bevismæssige vanskeligheder, skal man henlede opmærksomheden på muligheden for konfiskation af restauratørens ulovligt indtjente udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

5.3 Personlig samtale

I de situationer, hvor en restauratør har fået en bøde for ulovlig udskænkning for mindreårige, bør der indføres en ordning, hvor restauratørerne skal indfinde sig hos politiet til en *personlig samtale* om hans pligter som restauratør og orienteres om, at gentagne, tilsvarende overtrædelser vil medføre, at politiet vil tage skridt til at søge hans bevilling inddraget. Restauratørerne skal med andre ord gøres bekendt med, at det er alvor at overtræde disse bestemmelser.

6. Regler for unges adgang til diskoteker

6.1 Legitimation

En 18-års grænse kan i praksis kun virke, hvis den kan kontrolleres effektivt af restaurationspersonalet. Derfor er det nødvendigt, at der stilles krav om, at unge kan identificere sig med en *billedlegitimation*, hvis de vil have adgang til diskoteker.

I praksis får mange unge kørekort, når de fylder 18 år. Hertil kommer, at en meget stor del af de unge går på ungdomsuddannelser, der har studiekort med foto, ligesom de fleste unge i dag har eget pas. Arbejdsgruppen finder derfor, at der kan opstilles et krav i restaurationsloven om, at unge, der ønsker at opholde sig i diskoteksmiljøet, skal medbringe et legitimationskort med foto.

6.2 "Gå-i-byen-tidspunkt"

Arbejdsgruppen kan konstatere, at der har udviklet sig en tendens til, at de unges "gå ud tidspunkt" fortsat flytter sig til at blive senere på natten. Selvom det måske kan virke lidt formynderisk,

finder arbejdsgruppen dog, at der via lovgivningen bør gives et incitament til, at dette tidspunkt søges flyttet frem til tidligere på aftenen, hvilket i særdeleshed gælder, når der er tale om hverdagsaftener.

Derfor skal arbejdsgruppen foreslå, at det overvejes at indføre en regel om, at *unge under 18 år ikke må opholde sig på steder, hvor der offentligt udskænkes alkohol, efter kl. 02,00*. En sådan regel burde af hensyn til de unges uddannelse i hvert fald gælde uden for weekends. I givet fald kunne regler af denne karakter indføres på kommunalt initiativ, f. eks. i forbindelse med den kommunale restaurationsplan.

En sådan regel vil gælde såvel diskoteker, som andre steder – halballer, sommerfester o.l. – hvor der offentligt udskænkes alkohol, og vil kunne kontrolleres via billedlegitimation. (Se pkt. 6.1).

Arbejdsgruppen er klar over, at der er tale om en regel, der vil gribe ind i mange unges dagligliv, men man finder alligevel, at det er nødvendigt for samfundet at gribe ind over for de meget unges "gå – ud – kultur". Synspunktet er, at samfundet har ændret sig i de senere år, således at det ikke altid kan sikres, at de meget unge kan opholde sig trygt i nattelivet. Arbejdsgruppen er ligeledes klar over, at det naturligt burde være forældrene, der bestemmer, hvor børnene under 18 år til enhver tid skal opholde sig – men hvis de opholder sig i nattelivet sammen med meget ældre personer, der har en anden tilgang til at gå ud end de purunge, bør samfundet søge at beskytte børnene ved en sådan regel.

I øvrigt vil reglen kunne medvirke til, at der bliver en bedre aldersmæssig fordeling i diskoteksmiljøet, hvis de meget unge er gået hjem, før de lidt ældre går i byen.

Del 2

" Gode råd og vink "

– der kan gennemføres inden for de gældende regler

I det følgende skal arbejdsgruppen give en række " gode råd og vink ", der retter sig til de aktører, der er aktive – eller burde være det – inden for de unges "gå – ud-kultur."

Forslagene indeholder arbejdsgruppens overvejelser over, hvordan man kan højne niveauet på området, så der skabes gode og trygge rammer for de unge. Der skabes også et billede for de unge, der måtte have adfærdsmæssige problemer – med andre ord " er utilpassede " – af, hvad der forventes af dem, hvis de vil have mulighed for at deltage i den almindelige ungdomskultur. Forslagene kan gennemføres inden for det gældende regelsystem,

Til kommunerne

1. Opstilling af en restaurationsplan med hjemmel i planlovgivningen, herunder opstilling af lokalplaner, der skal indeholde:

- Hvor må restaurationen ligge,
- Antallet af restaurationer
- Hvornår må restaurationen have åbent (antal / krav til restaurationer med åbent til kl. 05).
- Krav til restaurationernes koncept.

2. Krav om kommunal udskænkningsspolitik/ alkoholpolitik

- Over for foreninger m.v. med offentlig støtte, herunder idrætsforeninger.
- Over for kommunens *uddannelses-institutioner*.
- Den skal endvidere indeholde punkter om forbud mod *hård udskænkning og aggressiv markedsføring* specielt over for børn og unge.

3. Bevillinger

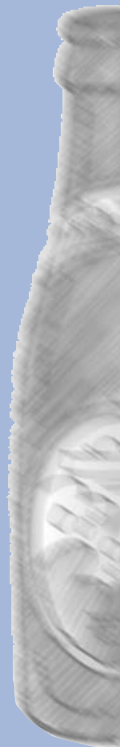
- Der skal laves regler for fratagelsespolitik.
- Der skal udformes en politik for forny-

else af bevillinger.

Dette kan medvirke til at skabe et stabilt restaurationsmiljø.

4. Bevillingsnævn

- *Bevillingsnævn* nedsættes i alle kommuner med blot et enkelt diskotek under hensyn til den overordnede alkohol- og restaurationsplanlægning.
- Der bør være krav om, at *bevillingshaver* møder *personligt* frem i Nævnet i forbindelse med ansøgning om bevilling. Dette formindsker muligheden for stråmandsvirksomhed. Derudover skabes der grobund for en fremtidig dialog.
- I forbindelse med undersøgelse af *ansøgerens økonomi* kan der ske inddragelse af Told/ Skat, kommunale skattevæsen, eventuelt revisorer ad hoc.
- *Restauratører og brancheorganisationer skal inddrages i bevillingsnævnene*, evt. uden stemmeret.
- Bevillingsnævnene skal orienteres om bevillingsansøgerens *koncept*, og bevillingsnævnet skal følge op for at se, om der eventuelt sker væsentlige ændringer i konceptet, specielt vedrørende udskænkningsspolitikken. Det skal fremgå som en betingelse for at alkoholbevilling udstedes, at væsentlige ændringer i konceptet forinden skal godkendes af bevillingsnævnet.
- Kommunens *udskænkningsspolitik* indgår i bevillingen som et vilkår, der skal overholdes, hvis bevillingen ikke skal bortfalde.
- Kommunens overordnede *alkoholpolitik* sættes i relation til tildelingen af offentlige tilskud til foreninger og lignende.
- En opfordring til kommunerne om at bruge de eksisterende regler hvor *åbningstiden* kan være en regulerende faktor.

- Kommunen bør i øvrigt udnævne en *fast kontaktperson* til dialog med bevilningshaverne.
- Kommunen bør som led i den generelle udskænkningsspolitik/alkoholpolitik have en *festpolitik* for skoler, idrætsforeninger/halballer. Og der bør stilles krav om, at hver institution også udarbejder en sådan politik.
- Kommunen skal vurdere, om der er behov for *alkoholfrie diskoteker*. Hvis dette er tilfældet, skal kommunen sørge for oprettelse.

Til politiet

1. Alkohol – og

udskænkningsspolitik

Der skal i samarbejde med Lokalnævnet formuleres en *alkohol- og udskænkningsspolitik* i politikredsen. Dette kan eventuelt ske via Virksomhedsberetningen. I politikken skal sanktionspolitikken også fremgå, ligesom Lokalnævnene skal inddrages. Denne alkohol- og udskænkningsspolitik kan drøftes i SSP-U, i bevillingsnævnene samt i Lokalnævnet.

2. Straf skal benyttes over for unge, der overtræder restaurationslovgivningen.

3. Brug af tilhold efter restaurationsloven i videre omfang i relation til restaurationer og gæster.

4. Højere straf i gentagelsestilfælde til restauratører, samt fratagelse af bevilling og tildeling af tilhold i videre omfang.

5. Kommunikationen skal forøges

- Med *skoler, øvrige undervisningsinstitutioner og foreninger*.
- Med *restauratørerne*, samt samtaler i forbindelse med fornyelse af bevillingen.
- Fast *kontaktperson til "festmiljøet"* er ønskeligt.
- *Årlige samtaler* med nærpolitiet, hvor der skal ske en planlægning af det kommende år, samt en evaluering af det forløbne år.
- Med *forældrene*, f. eks. ved at sende "bekymringsbreve" til forældre til meget unge, der færdes meget sent

ude på steder, hvor de efter politiets opfattelse ikke bør befinde sig.

6. Værtshuskontrol m.v. (nærpolti/uropatrulje) i vidt omfang.

7. Udrykning til værtshusene som del af prioriteringen i politikredsen. Udrykningen skal ske på baggrund af den kommunikation og dialog, man har med værtshusene, hvorigennem det sikres, at der kun rekvireres politi, når der er brug for det.

8. Kontakt til pressen vedrørende restaurationsforhold. Det skal drøftes med restauratørerne i hvilket omfang pressen skal involveres i forbindelse med omtale af konkrete forhold, herunder sager fra restaurationer.

9. Restauratørmøder, hvor der drøftes generelle emner. Deltagelse i SSP og SSP-U samt bevillingsnævn.

10. Uddannelsen

- På *Politiskolen* samt på *interne kurser* skal politiet have et større kendskab til restaurationsbranchen og reglerne herfor.
- Politiet skal undervise på *dørmandskurser*, samt på kurser for restauratørernes øvrige personale.
- Politiet skal tage *initiativ til, at restauratørerne får uddannet personale* inden for konflikthåndtering, første hjælp, forgiftninger, elementær brandbekæmpelse m.v. Tilsvarende gælder for initiativtagere til gentagne, større "halballer" o.l.
- Der skal tages initiativ til oprettelse af *kurser i AMU-regi* inden for restaurationsområdet

11. Bevillinger

Politiet skal være *tilbageholdende med at give midlertidige bevillinger*. Disse skal ikke gives uden videre men kun, hvor endelig bevilling med sikkerhed kan forventes givet

12. Lejlighedstilladelser

Der skal stilles større krav til indehavere af lejlighedstilladelser – ved større arrangementer bør der stilles samme krav som til restauratører (dvs. som ved

egentlig alkoholbevilling).

13. Åbningstid

Politiet kan i konkrete tilfælde benytte muligheden for regulering af åbningstiden som led i styringen af restaurationsmiljøet.

14. Køproblemer

- Kameraovervågning i indgangspartiet, dvs. inden for i restaurationen.
- Tilladelser til musik og optræden uden for indgangen til at underholde de ventende (hvis dette ikke medfører støjproblemer)
- Underholdning, f.eks. tv-transmission fra restaurationen, i køområdet.
- Publikumssluser ("crash-barrierer") bør anvendes til at sikre uhindret ind- og udgang.

15. Konsekvens i sagsbehandlingen.

Det er væsentligt, at der udvises konsekvens både i forbindelse med reaktioner og i forbindelse med sanktioner.

Til restauratører

1. Forbedret kommunikation

- Oprettelse af *restauratørforening*. I en fælles restauratørforening kan man aftale en fælles politik for så vidt angår mindreårige, der opholder sig på restauranterne om eftermiddagen, akut hjælp fra politiet / razzia/ narko, fælles karantæne blandt andet for personer i forbindelse med grupper, der understøtter rockerne og grupperinger af andre typer af "utilpassede unge".
- *Jævnlig drøftelser* med politiets kontaktperson og med andre relevante myndigheder.
- *Deltagelse i kommunens overordnede alkoholpolitik*.

2. ID

- *Kræve* forevisning af ID med billede.
- Mere *konsekvens* med en øjeblikkelig reaktion ved falsk ID efter nærmere aftale med politiet.

3. Mindreårige

- Ingen mindreårige på værtshusene om eftermiddagen eller efter kl. 02.
- Ingen aggressiv markedsføring over

for unge, særligt vedrørende udskænkning af stærk spiritus.

4. Indgangspartier

- Der kan arrangeres *underholdning* ved indgangen, f.eks. vises TV fra dansegulvet, eller der kan spilles musik eller andet, som forhindrer konflikter i køen ved indgangen.
- *Overvågning* via video i restaurationen
- *Belysning kan forbedres, uden at gæsterne flygter!*
- *Indgangsstativer* til køer uden for restaurationen efter en konkret risikovurdering.

5. Personalet

- *Uddannelse af personale i at "håndtere kunderne" samt førstehjælp, forgiftningsreaktioner, kurser i elementær brandbekæmpelse.*
- *Vælg dørmænd med de rette kvalifikationer.*
- Lave en *personalepolitik*, som klart viser restaurationens politik over for gæster og ansatte.

Halfester/Ungdomsfester/klubfester samt andre offentlige fester med lejlighedstilladelser

1. Internt fastlægge, at unge under 18 år kun må være i lokalerne til kl. 02.00

2. Krav om alkoholpolitik for foreninger med offentlig støtte.

3. Ansvar for festen

Der bør være en person over 25 år, der har ansvaret for festen (drejer det sig om en faguddannet person, bør alderskravet kun være 23 år).

4. Politiet bør underrettes om festen, og i den forbindelse bør der stilles krav om,

- at brochure samt "checkliste" gennemgås hos politiet ved ansøgerens personlige fremmøde.
- Det skal sikres, at der er kendskab til brandsyn, hygiejne samt kendskab til restaurationsloven og kommunens udskænkningspolitik.

